

е иманѣто , а той е показаль пріятелите си; съ една речъ, пріятелството е изворъ на нашѣтъ душевнѣ радость, която ся не состоя въ земните дубравы, нито въ великото содружество , но въ задоволството, несумнителността и искреностѣтъ.

Не уповавай ся на себе-си, както що сѣмъ ти казалъ, защото въ младостѣтъ ся лесно можешъ да посрѣхнешъ и паднешъ тѣй страшно, щото вече нивгѣ не можемъ стѣнѣ. Нежныатъ цвѣтъ, не само мразъ, ледъ и бура повреждава, но често и наймалакъ вѣтрець, който го тѣй изгори и изсуши, щото нивгѣ не може да вдигни врѣхъ и да ся покаже на свѣтатъ, тѣй исто и наймалкото преступленіе може да зѣчерни челоуѣка, тѣ да ся не испере никога; затова никогашъ не започнувай онова, което не е добро, красно и праведно; и което ти совѣстьтѣ не одобрява, и найпосле сичките си предпріятія и дѣла осланяй на Божіатъ промышль. Бѣди задоволянь съ онова, което имѣшъ, защото самото задовольството чини челоуѣческіатъ животъ пріятенъ и сладкъ, и избавля душѣтъ